

την κατάποσιν τῆς δηλητηριώδους ταύτης οὐδὲ τοσίαν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Ῥόσενφελδ.

Ἐν τούτοις τὸ δικαστήριον ἀμφέβαλλε κατ' ἔργας, ἂν ὄφειλε νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν πειθόμενον εἰς τὴν κρίσιν ἐνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσω φαρμακεία διὰ δυναμίδος οὐδέποτε εἶχε παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἦθεν ἐζήτηθη ἡ γνώμη τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γλλείας, ἣτις εὐρέθη κατὰ πάντα σύμφωνος τῆς τοῦ ἱατροῦ Ῥόσενφελδ. Τὸ Ἰνστιτούτον ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ θάνατος τῶν συζύγων Κανζιόρα προήλθεν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς καταπόσεως ἰσχυρῆς δόσεως νιτρογλυκερίνης. Ἡ νεκροψία ἀνεκάλυψε τοῦτο ἐν τοῖς σπλάγγχοις, ἐν οἷς ἐφαίνοντο τὰ ἀποτελέσματα δραστηκωτάτου δηλητηρίου, καταστρέφοντος τὸν ὀργανισμόν.

Ἡ χημικὴ ἀνάλυσις ἐπεβεβαίωσε τὴν ἐν τῷ τομάχῳ ὑπαρξίν νιτρικοῦ ὀξέος. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἡ δυναμίτις ἀποτελεῖται ἐκ νιτρογλυκερίνης καὶ σώματός τινος πορώδους· ἡ νιτρογλυκερίνη παράγεται ἐκ σκευασίας γλυκερίνης καὶ νιτρικοῦ ὀξέος.

Τὸ δικαστήριον ἐκήρυξε τοὺς κατηγορουμένους ἐνόχους· καὶ τὴν μὲν γυναῖκα ἔνοχον φαρμακείας ἐκ προμελέτης κατὰ τῶν δύο συζύγων Κανζιόρα, τὸν δὲ σύζυγον ἔνοχον φαρμακείας ὡς παράσχόντα συμβουλήν.

Ἡ σύζυγος Οὐόλλνυ κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ὁ δὲ σύζυγος αὐτῆς εἰς δέκα ἐτῶν εἰρκτήν.
N. Δ. Λ.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΝΘΕΡΜΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΣ

ὑπὸ τῆς οικείας ἐπιτροπῆς ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως Ἐκθέσις τῆς καταστάσεως τοῦ Ἀἰθιοπικοῦ στόλου, ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους δεκεμβρίου 1876. Ἐξ αὐτῆς ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς προσηφάδας, ἃς κρίνομεν ἀξίας ἰδιαιτέρας μνείας.
Σ. τ. Δ.

Ἐν Καίρῳ πτωχός τις μάγειρος τζιερίων (σηκοτίων), ἀνοίξας τὸ συρτάριον τοῦ τραπεζίου του ἔλαβε σύμπαντα τὰ κεφάλαιά του, ἅτινα συνίσταντο εἰς 30 Αὐστριακὰ τάλληρα, καὶ εἰπὼν— Πράξειται διὰ τὸν ἐθνικὸν στόλον τῆς Ἑλλάδος; ἐνεγείρησεν αὐτὰ τῇ εἰδικῇ ἐπιτροπῇ.— Πᾶσις τις δὲ ὑπηρετῶν παρ' αὐτῷ, καὶ ἰδὼν τὰ γενόμενα, παρεκάλεσε τὸν μάγειρον νὰ προσθέσῃ καὶ ἐν μνηαῖον διὰ λογαριασμόν του.

— Πτωχός τις Κύπριος μὴ ἔχων τι νὰ συνεισφέρειν, προσήνεγκε χρυσοῦν δακτυλίδιον, ὅπερ ἔφερον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

— Ὁ κ. Βασίλειος Γόμπος ἀπέστειλε τὸ χρυσοῦν ὄρολόγιόν του μετὰ τῆς χρυσοῦς ἀλύσειως, ἔτι δὲ καὶ φράγκα 400 ὡς συνδρομήν.

— Ὡσαύτως καὶ ὁ ἐν Ταϊγανίῳ διαμένων ὀπλαρχηγός τῆς τελευταίας Κρητικῆς ἀπαναστάσεως Χατζῆ Μιχάλης προσήνεγκε τὸ χρυσοῦν

ὄρολόγιόν του μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ χρυσοῦς ἀλύσειως.

— Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλλ. Ἑργατικὴ Ἐταιρεία, σκοποῦσα τὴν ἀμοιβαίαν τῶν μελῶν περιθάλψιν ἐν ὄρῳ ἀσθενείας, ἀπέστειλε τῇ ἐπιτροπῇ τὸ ἐκ λιρ. θήμ. 80 περίσσευμα.

— Ἄλλη τις Φιλεκαπαιδευτικὴ Ἀδελφότης τοῦ λαοῦ, ἐν ὑποδούλῳ ἐπαρχίᾳ, ἀπέστειλε περὶ τὰς 2,000 δραχμάς.

— Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου Φιλιατρῶν κ. Χρ. Χριστόπουλος ἔπεμψεν δλοκλήρον τὴν ἐκ δρ. 38 μισθοδοσίαν του.

— Ὁ φαλαγγίτης τοῦ γ' λόχου τῆς Πανεπιστημ. Φάλαγγος κ. Γ. Δημητριάδης προσήνεγκε τὴν βιβλιοθήκην του, ἣτις ἐκποιηθεῖσα ἀπέφερε δρ. 400.

— Τὰ ἐν τῷ Μεταξουργ. καταστήματι τοῦ κ. Φῆλις (ἐν Κελάμαις) ἐργαζόμενα πτωχὰ κοράσια ἐκ τοῦ γλίσχρου ἡμερομισθίου τῶν ἔπεμψαν διὰ τοῦ κ. Ἀλουπῆ δρ. 42.30.

ΚΟΚΚΟΙ ΚΟΙΝΟΥ ΝΟΟΣ

Ἐπὶ τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας ἐν τῇ Γαλλίᾳ, οἱ Ὑπουργοὶ, ὁσάκις ἤθελον νὰ παραιτηθῶσιν, ἔγραφον τῷ Βασιλεῖ τὸ ἐπόμενον κατ' ἀναλλοίωτον τύπον γράμμα :

« Αὐθέντα, ὁ κύριος (δεῖνα), Ὑπουργός ἐπὶ τῶν «[ἐξωτερικῶν ἢ ἄλλου ὑπουργείου], ὡς δόξαν «μόνην ἑαυτῷ κρίνων ταύτην νὰ κατέχη, καὶ «ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Βασιλέως νὰ λάβῃ, τὴν «εἰκόνα τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, τολμᾷ νὰ «ἰκετεύσῃ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριόν του, ἵνα εὐα- «ρεστούμενος τῷ ἀπονεύμῃ τὴν ἐξοχωτάτην εὐ- «νοίαν αὐτήν. Τίτλους δὲ ὅπως τύχη τῆς εἰκό- «νος κέκτηται ἑαυτῷ τὸ βελτίστατον σέβας καὶ «τὴν ἀναλλοίωσιν ἀφοσίωσιν, ἣν ἔσσει ἀποδείξει «ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως (δεῖνα). »

Ὁ Βασιλεὺς ἀντέγραφε, ἢ ἔγραφε κατέναντι τῆς ἐπιστολῆς ἐπὶ τοῦκενοῦ, καλῶς [bon], ὅπερ ἐσήμαινεν τῆς παραιτήσεως τὴν ἀποδοχὴν. Τοιαύτην δὲ παραίτησιν ἀπήλυθε καὶ πρὸς τὸν Λουδοβίκον ΙΣΓ' τῇ 3 (15) Ἰουλίου 1791 ὁ Ὑπουργός του Σικελίων Καμποναῖ, εἰ καὶ τὴν 8 (20) Ἰουνίου παρέστη, ἐσταυρωμένος ἔχων τὰς χεῖρας, εἰς τὴν εἰσβολὴν τοῦ λαοῦ τῶν Παρισίων εἰς τὰς Τουίλλερίας.

Ὅπόσον αἱ φράσεις καθίστανται γελοῖαι, ὅταν δὲν ἀναποκρίνονται πρὸς τὰ πράγματα! Καὶ ὅμως, σήμερον ἔτι, ὅτε παράδοξα τὰ τοιαῦτα φαίνονται ἡμῖν, ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπροσέκτως δὲν γινόμεθα τῶν αὐτῶν ἀποπλανήσεων ὑποκριταί, ὅτε συνηθέστατα, καὶ συμμορφούμενοι ἀπλῶς τῷ τύπῳ, γράφομεν, Ὑπουργοὶ ὄντες: «Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πιστότατος ὑπῆκοος «καὶ ταπεινότατος θεράπων»; Πῶσοι Ὑπουρ-